

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียนภาษาไทย ในครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอระเบียบวิธีวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีรายละเอียดการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย นิทานในแบบเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

จากแนวคิดที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอน โดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียนวิชาภาษาไทย ประกอบการสอนอ่านจะมีความแตกต่างกันทั้งด้านความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทย

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาตั้งสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียน จะมีความเข้าใจในการอ่านต่างกัน
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียนว่ามีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุทิศศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตั้งอยู่ในอำเภอลำลูกขันบุรี จังหวัดกำแพงเพชร มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนห้องเรียน 5 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุทิศศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตั้งอยู่ในอำเภอลำลูกขันบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 3 ฉบับ ดังนี้

1) แผนการเรียนรู้สอนอ่าน มี 3 ฉบับ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ย (X) เท่ากับ 4.30

- แผนการเรียนรู้สอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ใช้นิทานจำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่องแม่แมวใจบุญ พระเจ้าสายน้ำผึ้งกับพระนางสร้อยดอกหมาก ก่องข้าวน้อย พญาคนคาง ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ใช้สอนเรื่องละ 3 ชั่วโมง

- แผนการเรียนรู้สอนอ่านโดยใช้นิทานร่วมสมัย ใช้นิทานจำนวน 4 เรื่อง คือ เรื่องปลาตะเพียนกับหญิงชรา ลาไม่รู้คุณ สามิภรรยาขอคดตะก๊าะ และ ความปรารถนาของพระราชา ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ใช้สอนเรื่องละ 3 ชั่วโมง

- แผนการเรียนรู้สอนอ่านโดยใช้นิทานในแบบเรียนภาษาไทย ใช้นิทานจำนวน 4 เรื่อง คือ เจ้าชายแดงโม ให้ทุกข์แก่ท่านทุกขนั้นถึงตัว เจ้าหญิงก๊อนหินกับเจ้าชายน้าหยด และ ม้ากับลา ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ใช้สอนเรื่องละ 3 ชั่วโมง

2) แบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) รายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้ออยู่ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความเที่ยง r_{tt} เท่ากับ 0.69

3) แบบวัดเจตคติการอ่านวิชาภาษาไทยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 20 ข้อ โดยวัดพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยใน 5 ด้าน ได้แก่ ความตั้งใจและความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทย ความพึงพอใจที่ได้ทำงานและร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ความพึงพอใจที่เรียนภาษาไทย การเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการเรียน

วิชาภาษาไทย และความรู้ที่มั่นใจในการใช้ความรู้ทางภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจแก้ไขด้านความถูกต้องเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าความเที่ยงทั้งหมดเท่ากับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในการทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 3 คาบ ติดต่อกันทั้งสิ้นใช้เวลาในการทดลอง 108 คาบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ก่อนการทดลอง

3.1 จัดปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างครั้งละ 1 กลุ่มเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธี การเรียน บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง

3.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองตามกำหนดทั้ง 3 กลุ่ม แล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามวัดเจตคติและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

3.4 นำคะแนนเจตคติการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม โดยใช้คะแนนก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วมในการคำนวณใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's test) คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Window 1.5)

สรุปผล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัย และนิทานในแบบเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน มีเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' test) พบว่า

2.1. กลุ่มที่ 1 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีคะแนนเจตคติต่ำกว่ากลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานร่วมสมัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 กลุ่มที่ 1 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้านสูงกว่ากลุ่มที่ 3 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานในแบบเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3 กลุ่มที่ 2 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานร่วมสมัย สูงกว่า กลุ่มที่ 3 ซึ่งใช้วิธีสอนโดยใช้นิทานในแบบเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่าน โดยใช้นิทานพื้นบ้าน นิทานร่วมสมัยและนิทานในแบบเรียน อภิปรายผลได้ดังนี้

1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการเรียนรู้ใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เหมือนกันแตกต่างกันตรงนิทานที่ใช้สอนเท่านั้น ผลการทดลองปรากฏว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานร่วมสมัยมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะเหตุผลดังต่อไปนี้ นิทานร่วมสมัยเป็นเรื่องราวหรือเรื่องเล่าที่เขียนขึ้นในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกันกับปัจจุบัน มีแนวคิดที่แปลกใหม่ ทันสมัย มุ่งแสดงปัญหาและความ เป็นไปในสังคมมากกว่าเรื่องเพื่อฝัน จาก ตัวละคร บรรยากาศ มักจะนำมาจากชีวิตจริง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมความคิด เสริมปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมพร มั่นตะสูตร(2525: 16) ที่กล่าวว่า วรรณกรรมร่วมสมัย เป็นวรรณกรรมที่เขียนขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกันมีแนวความคิด ร่วมกัน คิดก้าวหน้า และมีผลในทางสร้างสรรค์แก่ผู้อ่าน การดำเนินเรื่องยึด ความสมจริงในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมเป็นสำคัญ ส่วนนิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องราวหรือเรื่องเล่าที่เป็นมรดกตกทอดทางวัฒนธรรมมาแต่บรรพบุรุษ เป็นนิทานที่เล่าแทรกความคิด ปลุกฝังคุณธรรม และเป็นนิทานที่นักเรียนอาจจะได้ฟังมาจากที่แห่งใดแห่งหนึ่งซ้ำ ๆ มาก่อนสอดคล้อง

รับกับคำกล่าวของฉันทนา เย็นนาน (2539 : 15-16) ที่กล่าวถึงนิทานพื้นบ้านไว้ว่าเป็นเรื่องเล่าที่ทำให้ความสำคัญทางวัฒนธรรมและเล่าสืบต่อกันมาทุกยุคทุกสมัย จุดสนใจที่จะกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้อยากเรียนจึงมีน้อยเพราะอาจจะรู้เรื่องมาก่อนแล้วประกอบรายงานการวิจัยของ กรมวิชาการ (บทคัดย่อ : 2541) ที่ระบุถึงนิสัยและความต้องการในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 92.50 ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนและนิทานตรงกับแนวคิดจากการศึกษาค้นคว้าของ ฮาลตัน (Halton. 1964 : 23-24) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาสั่งใดก็ตามถ้าเป็นการเรียนที่ตรงกับความสนใจและตั้งใจของผู้เรียนแล้วย่อมจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานในแบบเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้จะเป็นเพราะทั้งนิทานพื้นบ้านและนิทานในแบบเรียนต่างก็เป็นเรื่องเล่าที่มุ่งเน้นสอนจริยธรรม คุณธรรม และเป็นเรื่องเล่าที่นักเรียนเคยได้ยินหรือได้ฟังจากที่อื่นมาก่อนทำให้ความสนใจในการอ่านของนักเรียนมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฉันทนา เย็นนาน (2539 : 15-16) ที่กล่าวถึงนิทานพื้นบ้านไว้ว่าเป็นเรื่องเล่าที่ทำให้ความสำคัญทางวัฒนธรรมและเล่าสืบต่อกันมาทุกยุคทุกสมัย จุดสนใจที่จะกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้อยากเรียนจึงมีน้อยเพราะอาจจะรู้เรื่องมาก่อนแล้ว ส่วนนิทานในแบบเรียนเป็นนิทานที่กระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกและนำมาจัดไว้ในหลักสูตรหนังสือเรียนให้นักเรียนได้เรียน ได้อ่านซึ่งเรื่องที่ปรากฏส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานาน มุ่งเน้นสั่งสอนอบรม มีคติธรรมสอนใจและปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน ซึ่งนักเรียนอาจได้เคยอ่านหรือได้ฟังมาก่อนแล้วทำให้ความสนใจของนักเรียนที่จะต้องการอ่านน้อยลงตรงกับแนวคิดจากการศึกษาค้นคว้าของ ฮาลตัน (Halton. 1964 : 23-24) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาสั่งใดก็ตามถ้าเป็นการเรียนที่ตรงกับความสนใจและตั้งใจของผู้เรียนแล้วย่อมจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวจึงพบว่า คะแนนวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานร่วมสมัยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานในแบบเรียนมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้จะเป็นเพราะนิทานร่วมสมัย เป็นเรื่องราวหรือเรื่องเล่าที่เขียนขึ้นในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกันกับปัจจุบัน มีแนวคิดที่แปลกใหม่ ทันสมัย มุ่งแสดงปัญหาและความเป็นไปในสังคมมากกว่าเรื่องเพื่อฝัน ฉาก ตัวละคร บรรยากาศ มักจะนำมาจากชีวิตจริง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมความคิดเสริมปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สมพร มั่นตะสูตร(2525: 16) ที่กล่าวว่า เป็นวรรณกรรมที่เขียนขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกันมีแนวความคิดร่วมกัน คิดก้าวหน้า และมีผลในทางสร้างสรรค์แก่ผู้อ่าน การดำเนินเรื่องยึดความสมจริงในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม

เป็นสิ่งสำคัญ ทำให้นักเรียนชอบที่จะอ่านและอ่านอย่างตั้งใจ ตรงกับแนวคิดจากการศึกษาค้นคว้าของ ฮาลตัน (Halton, 1964 : 23-24) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาลึกลับก็เหมือนเป็นการเรียนที่ตรงกับ ความสนใจและตั้งใจของผู้เรียนแล้วย่อมจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นส่วนนิทานในแบบเรียนเป็นนิทานที่กระทรวงศึกษาธิการคัดเลือกและนำมาจัดไว้ในหลักสูตรหนังสือเรียนให้นักเรียนได้เรียนได้อ่านซึ่งเรื่องที่ปรากฏส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่มุ่งเน้นสั่งสอนอบรม มีคติธรรมสอนใจและปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน ซึ่งนักเรียนอาจได้เคยอ่านหรือได้ฟังมาก่อนแล้วจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ความสนใจของนักเรียนที่จะต้องอ่านน้อยลง

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานร่วมสมัยมีคะแนนเจตคติทางบวกเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยการใช้นิทานพื้นบ้าน น่าจะเป็นเพราะว่านิทานร่วมสมัยเป็นนิทานที่เขียนในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับที่ผู้อ่านกำลังศึกษาอยู่ มีแนวคิด ปรัชญา สังคมเป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะสร้างสรรค์ประโยชน์ จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจเพื่อเป็นการกระตุ้นพลังความคิด จินตนาการให้กับตนเอง ซึ่งตามแนวคิดของวิมล คำศรี (2525 : 15 อ้างถึงใน ฉันทนา เขื่อนาน 2539 : 15) กล่าวว่า นิทานนั้นให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นบ่อเกิดแห่งศิลปะและศาสตร์สาขาต่าง ๆ เป็นบ่อเกิดแห่งปัญญาให้คติในแง่มุมต่าง ๆ จึงเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต นักเรียนสามารถเลือกอ่านได้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของนิทานร่วมสมัยสูงขึ้น ส่วนนิทานพื้นบ้านเป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวที่มีมาช้านานและเล่าสืบต่อกันมา เกิดขึ้นจากความเป็นจริง หรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่า เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เป็นเรื่องเล่าที่นักเรียนเคยได้ยินหรือได้ฟังมาแล้วและเป็นเรื่องที่เกิดมานานตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ ซึ่งในความรู้สึกของนักเรียนนับว่าเป็นเรื่องที่ล้าสมัย ต่างจากนิทานร่วมสมัยซึ่งเป็นเรื่องที่ประยุกต์เน้นเหตุการณ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญ ทำให้นักเรียนสนใจที่จะอ่านมากกว่านิทานพื้นบ้าน

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานพื้นบ้านกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานในแบบเรียน มีคะแนนเจตคติเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 น่าจะเป็นเพราะว่า นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่นับว่าเป็นมรดกของทางวัฒนธรรมที่ตกทอดมาแต่บรรพบุรุษ อันสะท้อนให้เห็นสภาพวิถีชีวิตและสังคมของคนในท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นเรื่องราวที่ให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านอีกทั้งเป็นสื่อช่วยในการอบรมบ่มนิสัยของเยาวชนตลอดจนทุกคนที่ได้อ่านส่วนนิทานในแบบเรียนนั้นเป็นนิทานที่กำหนดไว้ในหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนและอ่านนอกเวลาประกอบเป็นเรื่องที่นักเรียนอ่านแล้วไม่สนุกเท่านิทานพื้นบ้านที่มีมุขตลกมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ ประกอบรายงานการวิจัยของ กรมวิชาการ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ระบุถึงนิสัยและความต้องการในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 92.50 ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนและนิทานมากกว่าหนังสือเรียน

6. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานร่วมสมัยกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้นิทานในแบบเรียนมีคะแนนเจตคติเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่.05 น่าจะเป็นเพราะว่า นิทานร่วมสมัยเป็นนิทานที่เขียนขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับผู้อ่านกำลังศึกษาอยู่ มีแนวคิดที่ดี ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ส่วนนิทานในแบบเรียนเป็นนิทานที่กำหนดไว้ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนและอ่านนอกเวลา อาจเป็นเรื่องที่ไม่สนุกสนานเท่านิทานร่วมสมัยที่ทันสมัยกว่านิทานในแบบเรียน ตรงกับแนวคิดจากการศึกษาค้นคว้าของ ฮาลตัน (Halton, 1964 : 23-24) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการศึกษาสิ่งใดก็ตามถ้าเป็นการเรียนที่ตรงกับความสนใจและตั้งใจของผู้เรียนแล้วย่อมจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นประกอบรายงานการวิจัยของ กรมวิชาการ (2541: บทคัดย่อ) ที่ระบุถึงนิสัยและความต้องการในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 92.50 ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนและนิทานมากกว่าหนังสือเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนได้แตงนิทานตามจินตนาการของนักเรียน
2. ในขณะที่ทำกิจกรรมอาจมีนักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงออกครูควรจัดกิจกรรมให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม
3. ครูควรเตรียมเอกสารให้พร้อมก่อนสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีที่หลากหลายในทุกขั้นตอนของการเรียน
4. หลังจากจัดกิจกรรมครบในแต่ละเรื่องควรสนทนาซักถามนักเรียน เกี่ยวกับเนื้อเรื่องและการลำดับเรื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนโดยใช้นิทานวัดความเข้าใจในการอ่านที่มีต่อความสามารถในทักษะอื่น ๆ เช่นความสามารถในการเขียน ความสามารถในการฟัง
2. ควรศึกษาผลการเรียนโดยใช้นิทานรูปแบบอื่นมาประยุกต์ใช้ในวิชาอื่นด้วย เพื่อให้มีผลการเรียนดีขึ้น